

Περιεχόμενα

1. Η ΚΥΠΡΟΣ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΓΙΑ ΣΠΟΥΔΕΣ	ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ 16/05/2021 σελ.26
2. ΣΚΛΗΡΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ	ΧΑΡΑΥΓΗ 16/05/2021 σελ.35

1. Η ΚΥΠΡΟΣ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΓΙΑ ΣΠΟΥΔΕΣ

Μέσο: ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Ημ. Έκδοσης: . . . 16/05/2021 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 16/05/2021

Σελίδα: 26

Η Επιτυχία της Ιατρικής Σχολής

Σύμφωνα με τα στοιχεία αποσπώμενα από την έρευνα για το έτος 2015-2019, οι απόφοιτοι της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, έχουν εξασφαλίσει θέση εργασίας κατά 99,4%, ένα ποσοστό που αποτελεί ρεκόρ. Ανάμεσα στα 200 και πλέον ιατρικά κέντρα, στα οποία εργάζονται οι απόφοιτοι, συμπεριλαμβάνονται νοσοκομεία διεθνούς κλίμακας και εμβληματικά όπως το John Radcliffe Hospital της Οξφόρδης, το Addenbrooke's Hospital του Κέιμπριτζ, το St. Mary's Hospital, το King's College Hospital και το University College Hospital του Λονδίνου και το Massachusetts General Hospital της Βοστώνης (αναδεικνύεται με το Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ).

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΚΑΙ BREXIT

Η Κύπρος η καλύτερη εναλλακτική για σπουδές

Γιατί τα κυπριακά **πανεπιστήμια** δεν έχουν τίποτα να ζηλέψουν από τα ξένα - Το παράδειγμα του Παν. Λευκωσίας

Το Brexit αλλάζει τα δεδομένα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση ακόμα και στην περίπτωση της Κύπρου. Κι αυτό διότι, οι τελειόφοιτοι μαθητές κυρίως των αγγλόφωνων ιδιωτικών σχολείων, οι οποίοι σήμερα ανέρχονται περίπου στους 500 και οι οποίοι λαμβάνουν τα τελευταία χρόνια να μεταβούν στο Ηνωμένο Βασίλειο για σπουδές, βρίσκονται ξαφνικά ενώπιον νέων δεδομένων και δεύτερων σκέψεων.

Τα δεδομένα αυτά προκύπτουν από τις εξελίξεις έπειτα από το Brexit κι αφορούν κυρίως την αύξηση διδάκτρων, τη μη πρόσβαση σε φοιτητικό δάνειο, την ανάγκη για βίζα και φυσικά, την αβεβαιότητα που υπάρχει λόγω της πανδημίας. Προσμένουμε δε, ότι οι οικογένειές τους δεν έχουν απεριόριστο κεφάλαιο, επανεξετάζουν τις επιλογές τους για σπουδές. Μετά το Ηνωμένο Βασίλειο, είναι γεγονός ότι στο τραπέζι πέφτει μια άλλη χώρα: Η Ολλανδία. Μπορεί μεν αυτή να φαντάζει ως ιδανική εναλλακτική επιλογή, λόγω των φαινομενικά χαμηλών διδάκτρων, ωστόσο πρόκειται για χώρα με το ίδιο ακριβό κόστος ζωής με το Ηνωμένο Βασίλειο, και με το ένα τρίτο των φοιτητών που μπαίνουν στο **πανεπιστήμιο** της να το παρατούν με την πάροδο ενός έτους.

Λαμβάνοντας, λοιπόν, υπόψη: α) την αύξηση των διδάκτρων στα βρετανικά **πανεπιστήμια** εξαιτίας Brexit, β) τη μη πρόσβαση

σε βρετανικό φοιτητικό δάνειο όπως ίσχυε τα προηγούμενα χρόνια, γ) τη γραφειοκρατική διαδικασία έκδοσης βίζας διαμονής εξαιτίας Brexit, δ) το 33% drop out από τα ολλανδικά **πανεπιστήμια** μετά τον πρώτο χρόνο, ε) το συνολικό πολύ πιο μεγάλο κόστος ζωής και στις δύο χώρες σε σύγκριση με την Κύπρο (κατά 30-50%), στ) τα επίπεδα ασφαλείας των δύο χωρών σε σύγκριση με την Κύπρο, ζ) την αποτελεσματικότητα διαχείρισης της πανδημίας από τις τρεις χώρες, η) το θεσπιακό βελτιωμένο επίπεδο ποιότητας των κυπριακών **πανεπιστημίων** (αξίζει να σημειωθεί ότι το Παν. Κύπρου, το **ΤΕΠΑΚ** και το **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας, βρίσκονται ανάμεσα στο 4% των καλύτερων **πανεπιστημίων** στον κόσμο) και θ) τη συνολική φοιτητική εμπειρία που μπορεί να προσφέρει η Κύπρος, μαζί και με την επιλογή για μερική φοίτηση στο εξωτερικό μέσω του προγράμματος Erasmus, το οποίο παρέχει σχετική οικονομική στήριξη, το συμπέρασμα το οποίο προκύπτει είναι ότι η Κύπρος είναι μια εξαιρετικά ανταγωνιστική και πολύ πιο συμφέρουσα οικονομικά επιλογή για τους τελειόφοιτους αυτούς μαθητές.

Η νέα πραγματικότητα που έχει δημιουργηθεί με το Brexit «κόβει» και τα ωφέληματα από τους Κύπριους φοιτητές (χαμηλότερα διδάκτρα, δάνειο). Όμως, τι πραγματικά ισχύει με τα **πανεπιστήμια** της Ολλανδίας, η οποία μοιάζει ως μία εναλλακτική; Αν και τα ολλανδικά **πανεπιστήμια** προσφέρουν χαμηλά διδάκτρα, το ποσοστό φοιτητών που παρατούν τις σπουδές τους μετά τον πρώτο χρόνο σε αυτά ανέρχεται στο 33%. Επίσης, η αλήθεια είναι πως η Ολλανδία δεν διαθέτει **πανεπιστήμια** που να είναι ιδιαίτερα δημοφιλή ανάμεσα σε εργοδότες. Παράλληλα, δεν είναι σίγουρο πόσο θα διαρκέσει η περίοδος μειωμένων διδάκτρων, καθώς στην ουσία η πληρωμή του κόστους φοίτησης ξένων φοιτητών από τους Ολλανδούς φορολογούμενους έχει ξεσηκώσει αντιδράσεις. Το κόστος ζωής στη χώρα είναι επίσης πολύ πιο φιλό από την Κύπρο.

Με αυτά, λοιπόν, τα δεδομένα, αν κάποιος συγκρίνει το συνολικό κόστος φοίτησης (δίδακτρα, κόστος διαμονής και διατροφής, εισιτήρια, μεταφορικά και άλλα βασικά έξοδα ζωής) στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ολλανδία, με το κόστος φοίτησης στην Κύπρο και για παράδειγμα στο **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας, αντιλαμβάνεται ότι υπάρχει μια διαφορά της τάξεως του 30% με 50%. Συγκεκριμένα, υπάρχουν στοιχεία με τα οποία καταδεικνύεται ότι η Κύπρος είναι φθηνότερη όσον αφορά στο συγκριτικό κόστος σπουδών το 2021. Για παράδειγμα, στην Αγγλία (Λονδίνο) το κόστος ανέρχεται σε €51,080, στην Ολλανδία (Άμστερνταμ) σε €26,248 ενώ στην Κύπρο (Λευκωσία) σε €18,868. Στο κόστος αυτό περιλαμβάνονται:

“ΝΑΙ” ΣΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Αξιοσημείωτη, η εμπειρία του εξωτερικού συμβάλλει στην ωρίμανση των νέων μας και τη διάδοση των οριζόντων τους. Από την εμπειρία αυτή μπορούν να επωφεληθούν και όσοι φοιτητές επέλεξαν την Κύπρο για τις σπουδές, τους, και μάλιστα με σημαντικό μειωμένο κόστος. Μέσο στο πλαίσιο του προγράμματος ERASMUS, το **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας έχει συνάψει συμφωνίες ανταλλαγής φοιτητών με 282 **πανεπιστήμια-εταίρους** σε 46 ευρωπαϊκές και μη χώρες. Οι φοιτητές του **πανεπιστημίου** έχουν επομένως τη δυνατότητα να **επιλέξουν τη χώρα της προτίμησής τους και να φοιτήσουν σε ένα από τα συμβαλλόμενα **πανεπιστήμια** της από έξι μέχρι δώδεκα μήνες, επωφελομένοι από τις σχετικές υποτροφίες.**

χειρίστηκαν αποτελεσματικά τον ιό.

Ποιότητα Σπουδών
 - Δεν υπάρχει αμφιβολία για την ποιότητα σπουδών που παρέχει το Ηνωμένο Βασίλειο.

Όστόσο, οι εξελίξεις στο επίπεδο και την ποιότητα σπουδών των κυπριακών **πανεπιστημίων** τα τελευταία χρόνια, τα καθιστούν καλύτερα ανταγωνιστικά. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν το Παν. Κύπρου, το **ΤΕΠΑΚ** και το **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας, αλλά και το οποίο με τις πρόσφατες ακαδημαϊκές του κατατάξεις, επιβεβαιώνει την πολύ καλά εδραιωμένη κι ανταγωνιστική του θέση στη διεθνή πανεπιστημιακή κοινότητα.

Ανάμεσα στις πολλές διακρίσεις των κυπριακών **πανεπιστημίων, το **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας έχει καταταχθεί:**

- Ανάμεσα στα κορυφαία 1000 **πανεπιστήμια** στον κόσμο (THE Times Higher Education Rankings 2021)
- Ανάμεσα στα κορυφαία 201-250 **πανεπιστήμια** των Χωρών με Αναδυόμενες Οικονομίες (Times Higher Education Emerging Economies University Rankings 2021)
- 76ο παγκοσμίως στην κατηγορία Διεθνής Προσανατολισμός (THE Times Higher Education Rankings 2021)
- Ανάμεσα στα 301-400 κορυφαία **πανεπιστήμια** διεθνώς, #1 σε Κύπρο και Ελλάδα και στα κορυφαία 100 της ΕΕ, στον τομέα Επιχειρήσεων και Οικονομικών (THE Times Higher Education Rankings 2021)
- Ανάμεσα στο 4% των καλύτερων **πανεπιστημίων** στην περιφέρεια ECEA (QS University Rankings 2021)

Παράλληλα έχει αναγνωριστεί:

- Για την ποιότητα στην Εκπαίδευση και τη διαχρονική του Διεθνή Συνεισφορά (THE Times Higher Education Impact Rankings 2020)
- Κι έχει βραβευθεί με πέντε αστέρια QS για Ιατρική Αριστεία (QS Stars Ratings System).

Συγκριόμενο δε, με τα ελληνικά δημόσια **πανεπιστήμια**, που συμπεριλαμβάνονται στις παγκόσμιες πανεπιστημιακές κατατάξεις, το **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας βρίσκεται στην 8η θέση.

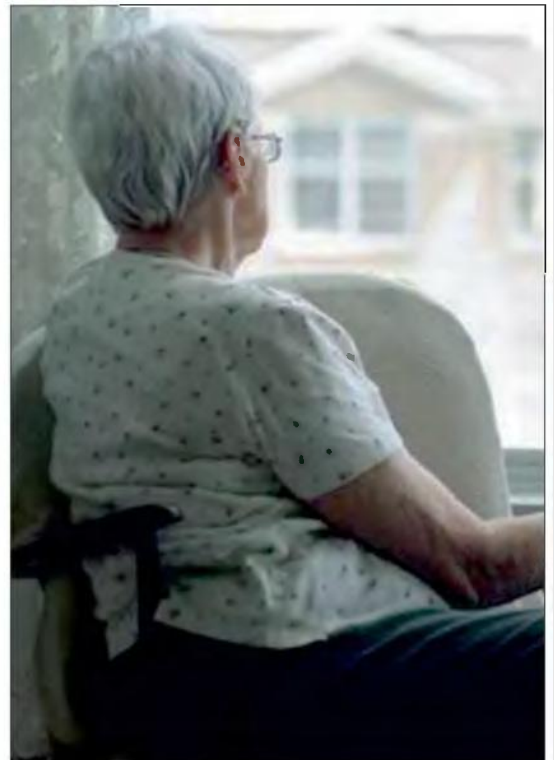
Ολοκληρωμένη φοιτητική εμπειρία
 Το **Πανεπιστήμιο** Λευκωσίας επενδύει στην εμπειρία των φοιτητών και των φοιτητριών του προσφέροντας τους μια ολοκληρωμένη φοιτητική εμπειρία, στα πρότυπα της φοιτητικής εμπειρίας του εξωτερικού. Ως προς τις υποδομές και τις εγκαταστάσεις, τα τελευταία χρόνια έχει επενδύσει περισσότερο από €160 εκατομμύρια για τη δημιουργία μιας σύγχρονης **πανεπιστημιακής** του UNIC CITY αποτελείται από 20 ειδικά οικοδομημένα ή ανακαινισμένα κτήρια, όπως βιβλιοθήκη, υπερσύγχρονο γυμναστήριο, εστιατόριο, καφετέριες, φοιτητικές εστίες, κινηματογράφο κ.α.

Οι νέες εστίες για τους φοιτητές του **Πανεπιστημίου** Λευκωσίας, UNIC Residences είναι η πιο πρόσφατη προσθήκη στην πανεπιστημιακή και αποτελούν τη μεγαλύτερη επένδυση σε πανεπιστημιακή υποδομή στην Κύπρο.

Σκληρή πραγματικότητα η κακοποίηση των ηλικιωμένων

Σωματική και ψυχολογική βία σε ιδρύματα ή μέσα στο σπίτι με δράστες φροντιστές ή τα ίδια τα μέλη της οικογένειας

Του Χρήστου Χαραυγίου

Το προχωρημένο της ηλικίας, όπως επισημαίνεται σε σχετική διακήρυξη, σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπει στέρψη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά τα ηλικιωμένα άτομα θα πρέπει να συνεχίσουν να ζουν και να αντιμετωπίζονται ίσα με τα υπόλοιπα μέλη μιας κοινωνίας. Και οποιαδήποτε και αν είναι η μορφή κακοποίησης, δεν θα πρέπει να αφήνουμε τα περιθώρια να συμβαίνει και θα πρέπει να την σταματάμε με κάθε τρόπο.

Η κακοποίηση των ηλικιωμένων αποτελεί και το βασικό αντικείμενο ενός πρωτοποριακού Ευρωπαϊκού Προγράμματος που έχει να κάνει με την ανίχνευση της κακοποίησης («SAVE – Screening for Abuse Victims Among Elderly»). Το Πρόγραμμα χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Erasmus+ και σε αυτό μετέχουν η Πολωνία, Ιταλία, Πορτογαλία, Φινλανδία και η Κύπρος, εκπροσωπούμενη από το **TEIAK** με ερευνητική ομάδα από το Τμήμα Νοσηλευτικής, αποτελούμενη από την αναπληρώτρια καθηγήτρια Δρα Ευρυδική Παπασταύρου που είναι και η συντονίστρια, τη Δρα Έλενα Ρούσου, τη Δρα Θεολογία Τσίτσι και τις νοσηλευτικές λειτουργούς της Υπηρεσίας «Κατ' Οίκον Νοσηλείας» του ΟΚΥΓΥ, Έλενα Νικολαΐδου και Παρασκευή Χαρίτου.

Ζοφερή είναι η εικόνα που καταγράφεται σήμερα στην Κύπρο σε ό,τι αφορά την κακοποίηση των ηλικιωμένων, έτσι όπως την περιέγραψαν στη «Χαραυγή» οι κυρίες Νικολαΐδου και Χαρίτου, οι οποίες εκ του αντικείμενου της ασχολίας τους βλέπουν και γνωρίζουν πάρα πολύ καλά αρκετά προβλήματα που αφορούν σε κακο-

Σε ιδρύματα χωρίς τη θέλησή τους...

Όσο κι αν ακούγεται παράξενο, στη μικρή μας Κύπρο, που μας αρέσει να λέμε ότι ο θεσμός της οικογένειας διατηρεί ακόμα ισχυρές βάσεις, η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική και μόνο απογοήτευση και οργή προκαλεί.

Κι αυτό επειδή οι γεννιότερες της οικογένειας, όπως διαπιστώνεται, όχι απλώς περιθωριοποιούνται από παιδιά και εγγόνια, αλλά οδηγούνται συχνά και κατά κύριο λόγο χωρίς τη θέλησή τους σε ιδρύματα ή περιορίζονται στο σπίτι τους με μόνη συντροφιά την ξένη οικιακή βοήθη.

Η 15η Ιουνίου καθιερώθηκε ως Παγκόσμια Ημέρα Κατά της Κακοποίησης των Ηλικιωμένων κι αυτό σε μια προσπάθεια να ευαισθητοποιηθεί το παγκόσμιο κοινό σε ό,τι αφορά στην κακομεταχείριση που υφίστανται οι ηλικιωμένοι που διαβίουν είτε σε ιδρύματα είτε στο ίδιο τους το σπίτι.

Οι ηλικιωμένοι παραμελούνται από τους οικείους τους ή εγκαταλείπονται στους φροντιστές χωρίς να γίνεται ο ενδεδειγμένος έλεγχος

Ενα άλλο ζήτημα που αναφέρεται, όπως μας υποδεικνύει η Δρ Παπασταύρου, είναι το γεγονός ότι οι ίδιοι οι ηλικιωμένοι που τυγχάνουν απαράδεκτων συμπεριφορών και κακομεταχειρίσεις αποφεύγουν να κάνουν αναφορά στα όσα βιώνουν κι αυτό «επειδή είτε απειλούνται από το άτομο που τους κακοποιεί, είτε φοβούνται ότι αν μιλήσουν θα έχουν χειρότερη αντιμετώπιση από το άτομο που εξαρτώνται και δεδομένου ότι δεν έχουν κάποια στή-

τησίση και παραμέληση ηλικιωμένων.

Η κακοποίηση, όπως αναφέρουν, μπορεί προέρχεται από φροντιστές ή ακόμα και από τα ίδια τα παιδιά των ηλικιωμένων, ή γενικότερα από μέλη της οικογένειας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι ηλικιωμένοι παραμελούνται από τους οικείους τους ή εγκαταλείπονται στους φροντιστές χωρίς να γίνεται ο ενδεδειγμένος έλεγχος. Στο μεγαλύτερο ποσοστό, η κακοποίηση προέρχεται από άτομα εμπιστοσύνης των ηλικιωμένων, στα οποία πρωτίστως περιλαμβάνονται τα ίδια τα παιδιά τους, όπως εμφανικά επισημαίνεται.

Μορφές κακοποίησης...

«Η κακοποίηση μπορεί να είναι σωματική, ψυχολογική, οικονομική, αλλά ακόμα και σεξουαλική. Μορφή κακοποίησης αποτελεί και η αδιαφορία στο να εξασφαλίζονται τα φάρμακα τα οποία έχουν ανάγκη οι ηλικιωμένοι, αλλά και η διαβίωσή τους σε απαράδεκτες συνθήκες υγιεινής».

Σε ό,τι αφορά τους οικείους ευγηρίας, εκφράζεται η εκτίμηση ότι το πρόβλημα είναι μεγαλύτερο και πιο σοβαρό, κάτι άλλωστε που επιβεβαιώνεται συχνά μέσα από σχετικά περιστατικά τα οποία βλέπουν κατά καιρούς το φως της δημοσιότητας και κάποια από αυτά οδηγούνται και στη Δικαιοσύνη.

Το πρόβλημα της κακοποίησης ηλικιωμένων, όπως τονίζεται, μεγετοποιήθηκε τον τελευταίο χρόνο με την πανδημία, που εκτός των άλλων υποχρέωσε σε πλήρη περιορισμό και απομόνωση των ηλικιωμένων στα σπίτια τους ή στα ιδρύματα χωρίς επαφή με οικεία πρόσωπα και με μόνη επισκέπτες τους κοινοτικούς νο-

σηλευτές, οι οποίοι επιωμίστηκαν και όλη την ευθύνη της φροντίδας και της κάλυψής τους σε φάρμακα.

Εργαλεία εκπαίδευσης για ανίχνευση της κακοποίησης

Αναφερόμενη στο Πρόγραμμα «SAVE», η Δρ Παπασταύρου επισημαίνει ότι αυτό σκοπεύει στη βελτίωση της χρήσης εργαλείων ανίχνευσης περιστατικών κακοποίησης ηλικιωμένων ατόμων στους χώρους παροχής φροντίδας υγείας και κοινωνικής φροντίδας, παρέχοντας εκπαίδευση και υποστήριξη στους επαγγελματίες για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.

Ανίχνευση, όπως εξηγεί, σημαίνει ότι υπάρχουν κακοποιήσεις που δεν είναι ορατές, όπως η ψυχολογική κακοποίηση, οπότε «η προστάθεια μέσω του Προγράμματος είναι να εντοπίσουμε τι εργαλεία ανίχνευσης υπάρχουν, με τα οποία θα μπορούμε να διαπιστώσουμε αν ο ηλικιωμένος υποβάλλεται σε κακοποίηση ή αν υπάρχουν παράγοντες κινδύνου». Η χρήση των εργαλείων ανίχνευσης είναι χρήσιμη, όπως υποδεικνύεται, γιατί βοηθά τους επαγγελματίες να αναγνωρίζουν και να αξιολογούν τη

βία και την παραμέληση των ηλικιωμένων ατόμων, αν και εξακολουθεί να εφαρμόζεται σπάνια σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το πρόγραμμα «SAVE» θα συμβάλει στην υιοθέτηση πρακτικών ανίχνευσης περιστατικών κακοποίησης ηλικιωμένων ατόμων στις χώρες εταίρους με στόχους:

- την αύξηση της γνώσης των εργαλείων ανίχνευσης και της καταλληλότητάς τους για τον εντοπισμό της βίας κατά ηλικιωμένων σε υπηρεσίες φροντίδας υγείας και κοινωνικής φροντίδας
- τη βελτίωση της ικανότητας των επαγγελματιών υγείας και κοινωνικής φροντίδας για αναγνώριση και παρέμβαση, υποστήριξη και αναφορά της βίας κατά των ηλικιωμένων, να υποστηρίξουν και να τους καθοδηγήσουν
- την ανάπτυξη των ικανοτήτων των εκπαιδευτών να διδάξουν στους επαγγελματίες πώς να χειριστούν τη βία κατά των ηλικιωμένων, να υποστηρίξουν και να τους καθοδηγήσουν
- τη δημιουργία ενός διαδραστικού προγράμματος κατάρτισης για βελτίωση της ενεργητικής και καινοτόμου μάθησης των εκπαιδευτικών, εκπαιδευτών και επαγγελματιών υγείας και κοινωνικής φροντίδας στην αναγνώριση και παρέμβαση των περιπτώσεων βίας κατά των ηλικιωμένων ατόμων.

Με την ολοκλήρωση του Προγράμματος, τα υλικά που θα προκύψουν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν από επαγγελματίες υγείας και κοινωνικής φροντίδας που εργάζονται σε κατ' οίκον νοσηλεία, σε εγκαταστάσεις φροντίδας ηλικιωμένων, κέντρα υγείας και νοσηλευτήρια, από εκπαιδευτικούς και εκπαιδευτές φροντίδας υγείας και κοινωνικής φροντίδας και από τοπικούς/περιφερειακούς φορείς αρμόδιους για τη λήψη αποφάσεων φροντίδας υγείας και κοινωνικής φροντίδας στην κοινότητα.

Ο φόβος για τα χειρότερα επιβάλλει τη σιωπή

Ενα άλλο ζήτημα που αναφέρεται, όπως μας υποδεικνύει η Δρ Παπασταύρου, είναι το γεγονός ότι οι ίδιοι οι ηλικιωμένοι που τυγχάνουν απαράδεκτων συμπεριφορών και κακομεταχειρίσεις αποφεύγουν να κάνουν αναφορά στα όσα βιώνουν κι αυτό «επειδή είτε απειλούνται από το άτομο που τους κακοποιεί, είτε φοβούνται ότι αν μιλήσουν θα έχουν χειρότερη αντιμετώπιση από το άτομο που εξαρτώνται και δεδομένου ότι δεν έχουν κάποια στή-

τησίση στην οποία να βασιστούν και να καταγγείλουν αυτό που βιώνουν, παραμένουν στη σιωπή και το μαρτύριό τους».

Σ' αυτά προτίθεται και το γεγονός ότι «πολλά ηλικιωμένα άτομα που ενδοκρινόμεως θα είχαν τη δύναμη και θα ήθελαν να καταγγείλουν την όποια κακοποίηση και κακομεταχείρισή τους εμποδίζονται να το κάνουν λόγω της κατάστασης της υγείας τους. Κι αυτό αφορά άτομα με άνοια ή άλλες συναφείς παθήσεις».

Δεμένα κάτω φαίνεται να είναι και τα χέρια των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών (π.χ. Γραφείο Ευγηρίας), αφού για να οδηγηθεί κάποια υπόθεση στη Δικαιοσύνη, θα πρέπει προηγουμένως να υποβληθεί καταγγελία και κατάθεση από τον ίδιο τον ηλικιωμένο ή την οικογένειά του, κάτι όμως που αποφεύγεται για διάφορους λόγους και κυρίως μπροστά στο φόβο να χάσει ο ηλικιωμένος το άτομο που τον φροντίζει και τη δυσκολία στην αντικατάστασή του.